

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 176/2023
07.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Митра Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 74/21 од 09.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 417/2022 од 17.11.2022. године, исправљене решењем тог суда Кж1 417/2022 од 15.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 07.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Митра Крстића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 74/21 од 09.03.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 417/2022 од 17.11.2022. године, исправљене решењем тог суда Кж1 417/2022 од 15.12.2022. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 74/21 од 09.03.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2019. године до 14.02.2019. године, те је одређено да ће окривљени наведену казну издржавати у просторијама у којима станује, на означеној адреси, уз примену електронског надзора, с тим да не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим да се време проведено у затвору, односно установи у којој се извршава мера

безбедности или васпитна мера не урачунава у време трајања ове мере, сходно одредбама члана 86. став 2. и 4. у вези члана 297. став 5. КЗ. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 417/2022 од 17.11.2022. године, у ставу I изреке, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Нишу, па је првостепена пресуда преиначена тако што је окривљени оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју се урачунава време проведено у притвору од 27.01.2019. године до 14.02.2019. године, као и време трајања мере забрана напуштања стана од 14.02.2019. године до 18.03.2019. године. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године, рачунајући од правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, сходно члану 86. став 2. и 4. и члану 297. став 5. КЗ. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде. Истом пресудом, у ставу II изреке, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Митар Крстић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, који је заснован на незаконито прибављеним исказима окривљеног и сведока датим на записнику дана када се и догодила предметна саобраћајна незгода, поступајућем заменику Вишег јавног тужиоца у Прокупљу, која је вршила увиђај након позива оштећеног ББ, у то време на функцији ... у Прокупљу. Из изнетих разлога

је, по ставу одбране, у циљу доношења законите одлуке, било неопходно у спроведеном поступку издвојити цео налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, а нарочито делове записника о увиђају који садрже изјаве окривљеног и сведока, што у конкретном случају није учињено, услед чега је дошло до повреде поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Из списка предмета и то налаза и мишљења вештака саобраћајне струке произлази да је исти, поред осталог, заснован и на записнику о увиђају места догађаја Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Ктр 24/19 од 29.01.2019. године.

Из наведеног записника о увиђају места догађаја, произлази да је заменик Вишег јавног тужиоца у Прокупљу предузео увиђај места догађаја поступајући по обавештењу Вишег јавног тужиоца у Прокупљу ББ да је дошло до предметне саобраћајне незгоде у којој је телесне повреде, од којих је преминуо, задобио ... ВВ, из ког разлога не може да поступа, што је и констатовано у наведеном записнику.

По налажењу овог суда, записник о увиђају места догађаја сачињен је од стране надлежног јавног тужиоца у свему у складу са одредбама члана 133. и 136. ЗКП, којима су прописани услови за предузимање ове доказне радње, а чији саставни део, поред података битних за ток и садржину обављене радње и описа изузетих трагова кривичног дела, чине и подаци које су дали окривљени и очевици предметне саобраћајне незгоде, а не искази ових лица, како то бранилац погрешно наводи у захтеву, будући да иста том приликом нису ни саслушана, односно испитана.

Из налаза и мишљења вештака саобраћајне струке произлази да вештак, иако је цитирао податке које је добио из изјава окривљеног и сведока очевидаца предметног догађаја из записника о увиђају, исте није користио приликом обављања вештачења, већ је налаз и мишљење засновао на подацима из списка предмета и то скици места догађаја, подацима о повредама учесника саобраћајне незгоде, оштећењима на возилу, траговима на лицу места и месту и позицији учесника, те је на основу тих података извршио временско-просторну анализу тока незгоде.

Из изнетог произлази да се налаз и мишљење вештака саобраћајне струке, а насупрот наводима захтева, не заснива на незаконито прибављеним исказима окривљеног и сведока, при чему је за његову законитост без значаја чињеница по чијем позиву је јавни тужилац дошао на место догађаја и предузео радњу увиђаја.

Следствено изнетом, налаз и мишљење вештака саобраћајне струке ни сам по себи нити по начину прибављања није у супротности са одредбама ЗКП и, насупрот наводима захтева, не представља незаконит доказ у смислу члана 16. став 1. ЗКП, који сходно одредби члана 84. став 1. ЗКП, није могао бити коришћен у кривичном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи и то да је неприхватљив закључак суда да је окривљени супротно одредби члана 42. став 1. ЗОБС-а на путевима, возилом управљао брзином која није прилагођена особинама и стању пута, атмосферским приликама, видљивости и другим саобраћајним условима код чињенице да није утврђено која би то брзина кретања у конкретном случају била прилагођена условима саобраћаја, имајући при том у виду да се окривљени кретао брзином која је за трећину мања од највећег ограничења брзине кретања на путевима, те да у датим условима није ни било могуће управљати возилом брзином мањом од наведене. Према наводима захтева, суд узима као неспорно утврђену чињеницу да је до смрти оштећеног дошло услед контакта са возилом, иако је иста итекако спорна због различитих ставова вештака медицинске струке и стручних саветника одбране као и навода исказа сведока да су пре саобраћајне незгоде уочили оштећеног како лежи на коловозу.

По налажењу овог суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке, који су другачији од оних утврђених у побијаним правноснажним пресудама, и на тај начин суштински оспорава оцену изведених доказа и таквом оценом чињенично стање утврђено у побијаној правноснажној пресуди, односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац у захтеву истиче и да је изрека другостепене пресуде неразумљива, те да су разлози пресуде о чињеницама које су предмет доказивања нејасни, чиме указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 440, члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438 став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић